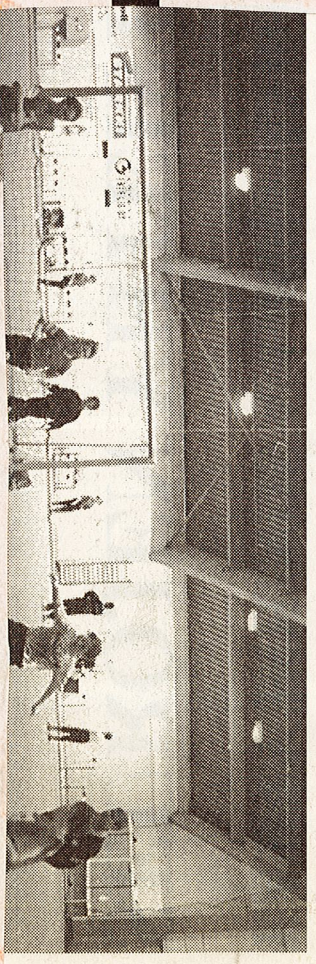

PEKKA

Taasha myös tavattiin toivoitelevat idän suunnan kaupungin iloisen jälleennäkemisestä ja vähän vielä idemmäksi niin joku kailasta pitäen toivottavat "siuhan" tervetulleeksi torikaupalle eikä häitä mitään jos kauppa jää torikaupan asteelle niin saattaa kailasta pitämisenkin olla ainoa halausta. Mutta aina ja kailkalla ja niin monella tavalla se vaara vaanii ja niinpä siellä idässäkin voi se kailaus tuntua liian rajulle jos väriä hajuja seuraten ei osaa varansa pitää. On mukava todeta tällä eläällä Kymin alueellakin se ymmärtämys, vaikkakin jälkijunainen, jolla ymmärtämyksellä on saatu ne kauppanovikyltit toivottamaan nuo ihmään tietäjät tervetulleeksi ostamaan meidän tavaroita, sillä olihan käsitys ja kyltti sen mukaiset että kauppaan alkaen kunnarta aurinon nousun suuntaan ja sen tuloksena tyytyväisensä myhällilevää maista on mukava katsella joten otetaapas esimerkiksi kunnaruksen suunnasta ja muistetaan että kannattaa katsoa kahdesti ennen kun mölihtää sen mikä ensin mieleen tai korvaan tulee.

Jonkinlaisista urheilullista jälleennäkemisistä ja tapaamisista tässä minäkin yritän kokoon saada ja ajatuksiani paperille heittää se kun on tuo ihmisen luonne sellainen että on mukavampaa muistella ja kailvella mielestään niitä asioita joista on joskus miellyttä saanut tuntea ja jopa rinta roittigilla mennä pakauellut punainen pusero päällä.

Onhan niitä puseoitaikin ollut jos jonkin värisistä mutta ne perusajatuksesi ja toteamukset eivät ole mikskään muuttuneet ja urheiluseura toiminnassakin toistuu aina vuodesta

toiseen ne samat asiat ja etenkin tarpeet joita on aina vaan tuuppattava eteenpäin kaikin konsien ja totuushan on se, että olkoon se pusero mikä värinen tahansa niin se puseron sisällys pitää aina sillon tällöin ravistella herelle paras tapa tarkistaa asia omalta kohdaltaan on mennä katsomaan vessan peiliin ja koittaa selvittää, että kuka siellä katsoo, onko se isä tai äiti, joka vanhempien rakkauden tuntien ja jokseenkin tyytyväisen näkemänsä ja aikaansaamoksiinsa meinaen että hyvinhän tämä tässä, kun jälkkasviikin viettäät aikaansa Pekan turvallisuudessa ohjauksessa ja ties vaikka Ajaxiin asti oppia saamassa. Tuleeko edes ajatella vaihtoehdot jos harrastus olisikin itseohjaitua toverikilpaa jossa ikkärätkää, vaikka miniharrastus harkommi...? Teillä rahaa kökövät ammattilaisjoukkureita.

Pyyteetönään ja vapaehtoisen työhön taan.

perustuva junioritoiminta on aina ollut ja tulee olemaan suomalaisen urheilun peruskivi.

Junnufani

YHÄ PÄÄTÖT DIITTAINIDEN PEHMEÄ LINJA

SEPPÖ RYTKÖLÄ, Pekan jalkapallojoaksen puheenjohtaja

D 84-junnuille on into päällä

Peli-Karhujen junioriharjoittelevat innokkaasti kohi ensi kesän koitoksia. Niin tekivät myös -84 vanhemmat D-junnut. Jorma "Evele" Ovaskan vetämät junnut treenaavat yhdessä kolme kertaa viikossa. Kahdesi harjoitellaan Ruonalan urheiluhallissa ja kerran Karhulan ammattikoulussa.

Peruslähtökohtana on taitopuolen rakentaminen

Jorma Ovaskan tänä vuonna 13 vuotta täyttävien junioreiden ryhmässä on 19 pelaajaa, joista yksi on tyttö. Joukkue osallistuu kesällä Suomen Palloliiton Kaakkois-Suomen piiriin piirisarjaan.

-Joukkueemme menestysoitteen ovat tulevissa vuosissa. Tällä hetkellä perusommana on taitopuolen rakentaminen. Nyt ei ole vielä mitään kiirettä hakea kieliä pitkällä menestyä. Ensin on la-

teettava perusasiat kohdalleen. Jostästä ryhmästä on esimerkiksi B-juniori-iässä mukana vielä noin 80 prosenttia pelaajista, niin silloin voisi jo odottaa menestyä, valmentaja Jorma Ovaska kiveyää.

Nyt koossa oleva D-junnuryhmä valmistautuu toiseen yhteiseen pelikesäänsä.

Innokasta treenausta

Kun seurasi Ovaskan vetämän D-junnujen harjoitetta Ruonalan hallissa, niin silmiinpistävää oli innokas paneutuminen harjoitelluun. Varattu harjoitusauka käyettiin tehokkaasti, eikä kunnipito-ongelmia esiintynyt. Lisäksi pikukukentällä neljä päivää vastataan pelissä esiteltiin jopa muutaman todella hieno kuvio. Ja ylimpänä kaikui tietysti Ovellan kaukua ja ohjaava ääni.

Jalkapallo-osuuden jälkeen veti Ari Pietarinen Karhulan Katajaista (vas.) juoksu- ja koordinaatioharjoituksen 84 D-junnuille.

Muutakin kuin jalkapalloa

Harjoitusten lomassa ehti kolme tehokkaa D-junnaa kertoilemaan hieman harrastuksistaan ja etenkin futiksista. Haastatteluvik-si sattui kolme Kyminkartanon alasteen oppilasta, jotka kertoivat seuraavaa.

Sanna-Kaisa Kanervio:

-Pelaan nyt viidettä kautta jalkapalloa. Sen lisäksi harrastan yleisurheilua. Jalkapallossa hauskinta on oleminen kavereiden kanssa sekä pelaaminen että harjoittelu.

Petteri Ovaska:

-Mitä olen jo kahdeksatta vuotta mukana jalkapallossa. Harrastukseni kuuluvat myös koripallo ja yleisurheilu. pelaaminen on mukavinta jalkapallossa.

Juha Matti Ollikkainen:

-Pelaan nyt kolmatta vuotta jal-

kapalloa. Yleisurheilu kuuluu myös harrastuksieni. Futiksessa hauskinta on pelaaminen ja maalinkeko.

Joukkue ja sen johto

Pekan -84 vanhemmissa D-junnissa pelaavat tänä vuonna seuraavat 19 pelaajaa: Marko Julin,

Timo Heikkilä, Ville Lehtonen, petteri Peltola, Simo Salmela, Mikko Hanski, Petteri Ovaska, Jani Jurvanen, Sanna-Kaisa Kanervio, Jussi Lindroos, Joni Varis, Miika Viitala, Ilmari Viitaniemi, Juha Matti Ollikkainen, Arto Simola, Alexei Eerola, Kimmo Aalttonen,

Mustava Yassin ja Ville Aveelin. Valmentajina toimivat Jorma Ovaska, Esa Simola ja Ari Kalat-

sev sekä joukkuejohtajana/huoltajana Jukka Lindroos.

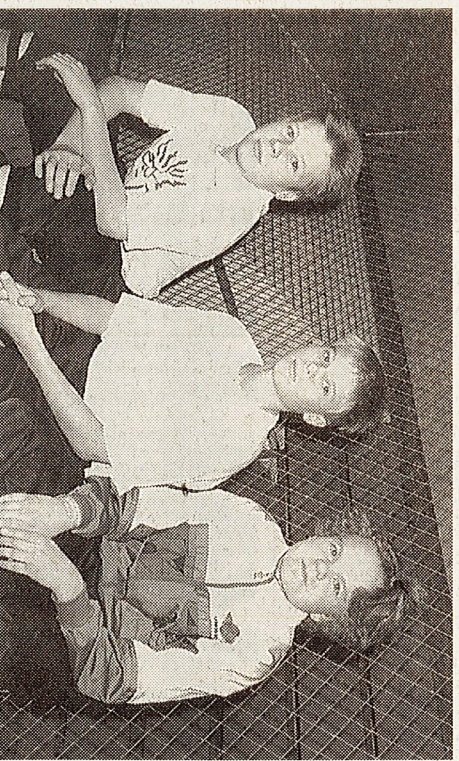
Yhteistyötä kaajaisten kanssa

Peli-Karhuilla ja Karhulan Katajailla on tiettyä valmennusyhteistyötä. Mm. tiistäin tunnin jalkapallo-treenin jälkeen Ovaskan junnuryhmää vetää Ari Pietarinen Karhulan Katajista. Hän pitää ryhmälle puolen tunnin juoksu- ja koordinaatioharjoituksen.

-Tämän valmennussavun vastapainoksi joukkueemme jäsenet osallistuvat kesällä yleisurheilukilpailuihin Katajaisten riveissä, valmentaja Jorma Ovaska korostaa.

Junnufutis näyttää olevan mukava touhua.

Erkki Kivela

Urheiluharrastuksistaan kertoivat Sanna-Kaisa Kanervio, Juha Matti Ollikkainen (kesk.) ja Petteri Ovaska.